

РЕШЕНИЕ

№ 1253

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 102-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНА П. ТАШЕВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ Административно наказателно дело № 20231110214837 по описа за 2023 година

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание и след неговото приключване установява следното:

Производството се развива по Дял Трети, Глава Десета на АПК, като с жалба вх.№ 226000-16725/26.10.2023г. И. С. С., чрез свой упълномощен представител, оспорва индивидуален административен акт - заповед за задържане от 21.10.2023г., като със своя допълнителна молба жалбоподателят е уточнил, че конкретният акт, който оспорва е **Заповед рег. № 226-зз-2397/21.10.2023г.**

Поддържа се тази жалба в рамките на развитото се административно производство, както в устните състезания, в които адв. Каравелова препраща към изложените в жалбата съображения и аргументи.

В производството по оспорване на индивидуален административен акт (ИАА) по съдебен ред, съдебният състав на първата инстанция следва да провери дали са налице известните от теорията и съдебната практика **пет условия за законосъобразност** на един ИАА, а те са следните: *наличие на компетентност у издателя на акта; спазване на установена форма и реквизити ; съществено нарушение на административно-производствените правила при издаване на акта; спазване на материално-правните разпоредби и дали е спазена целта на закона.*

Съответно на тези основания, уредени в чл.146 от АПК, от законодателя са отразени онези причини, които могат да се използват при оспорване на административни актове, като при две от тях би могла да е налице нищожност на ИАА (липса на компетентност и форма), а при другите – да е налице неговата

незаконосъобразност.

Установява се по делото с налични писмени доказателства, а и *няма спор по този въпрос в жалбата*, че оспорваната заповед е **издадена от полицейски орган**, съгласно изискванията на Закона за МВР, който предвижда, че тези заповеди се издават от съответни полицейски органи, а от представените удостоверения от СДВР е видно, че И. Г., ответник по жалбата и издател на заповедта, *притежава нужната материални и териториална компетентност* да издава такива заповеди, доколкото същият заема длъжността „старши полицай” в Група „Охрана на обществения ред” в Сектор „Охранителна полиция” към 02 РПУ – СДВР и в този смисъл следва да се приеме, че изискването на чл.72, ал.1 от ЗМВР и чл.146, т.1 от АПК (по арг. а contrario) е спазено.

В конкретния случай са развити *доводи за неспазена форма на заповедта*, като съставът на тази съдебна инстанция счита, че това е **неоснователно**, доколкото *няма основания да се приеме, че заповедта е издадена при липса на изискуема форма*. Изискуемата форма, съгласно чл.74, ал.1 от ЗМВР е писмена, като в ал.2 на с. чл. са посочени и реквизитите на заповедта.

В приложената по делото заповед за задържане, както на л.7 (в копие), така и в оригинал на л.33 от съд. дело, ясно е видно, че *писмената формата е спазена*, като са посочени: *имена, длъжност, месторабота на издателя на заповедта; основанията за задържане, на което ще се спре съставът по-подробно по-долу; данни за задържано лице (три имена, ЕГН и адрес); дата и час на задържане; съответното ограничение на правата на лицето; разясняване на съответните права в самия формуляр и в неговата текстова част, има и подпис на задържаното лице*, което значи, че то е уведомено за тези права по чл.74, ал.2, т.6, букви „б” – „е” от Закона за МВР. Има подпис на издател на заповедта, изяснена е и посочената възможност да бъде обжалвана заповедта по съдебен ред и има разписка, удостоверяваща връчване на заповедта на задържания. От гледна точка *форма, реквизити и съдържателната част*, изискването на законовата норма на чл.74, ал.1 от ЗМВР е **изпълнено**.

Като основание за задържането е посочено *основанието по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР във връзка с данни за извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК – управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред*. Това описание **напълно отговаря на минимума** като стандарт, а именно: **в една заповед за задържане да бъде посочено текстово и съвсем накратко съдържанието на конкретното престъпление**, за което полицейския орган е имал данни и се е възползвал от правомощието по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР.

Фактическата обстановка по казуса е следната –на 21.10.2023г., около 15:20 ч., в с. Локорско, на ул. „Георги Зозов” до № 6, с посока на движение от ул. „Веско Веселинов” към ул. „Георги Зозов”, жалбоподателят е управлявал мотоциклет марка „**” , като полицейски служители Д.Д. и издателят на заповедта И. Г. спират за проверка мотоциклета и водача му.

Жалбоподателят И. С. не е предоставил документи за мотоциклета

(документа за собственост, за регистрация, за застраховки и др.), извършена била справка и се установило, че същият не е регистриран по надлежен ред, заради което е потърсено съдействие на служители на ОПП – СДВР, които на място тествали жалбоподателя за употреба на алкохол и наркотици, като пробите били отрицателни, а се установило и че водачът е правоспособен и има валидно издадено СУМПС. Съставен му е АУАН № 888624/21.10.2023г. за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, тъй като управлявал нерегистрирано по надлежния ред превозно средство, а както се установява при последвалото разследване мотоциклетът бил предоставен на жалб. И. С. от А.Д., който бил ендуро състезател, закупил мотоциклета без регистрационни табели и го транспортирал до България в неустановен период от време, като го предоставил на жалб. И. С. да го управлява.

При тази фактическа обстановка, която се установява и в рамките на воденото досъдебно производство, според съда е **имало данни за извършено престъпление** чл.345, ал.2 от НК, доколкото съставът на административното нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП *включва обективни елементи*, които попадат и в обективните характеристики на състава на престъплението по чл.345, ал.2 от НК, поради което е *изключително честа практика*, вкл. и **такава служебно известна** на настоящия съдия – докладчик, че полицейските служители в такива случаи изпращат материалите на СРП, която *или образува досъдебно наказателно производство и води разследване, след което го прекратява*, какъвто е настоящият случай, или *направо отказва да образува досъдебно производство* и изпраща материалите на наказващия орган за предприемане на административно-наказателни мерки спрямо съответното лице-водач.

Това в никакъв случай не означава обаче, че *към датата на издаване* на заповедта за задържане полицейските органи са разполагали и са знаели със сигурност и убеденост как ще приключат обстоятелствата по заведената полицейска проверка и воденото досъдебно производство, от което следва, че *са имали данни за извършено престъпление* по чл.345, ал.2 от НК, и затова съдът преценява, че **хипотезата на чл.72, ал.1, т.1 от Закона за МВР е налична в конкретния случай**, независимо как се е произнесъл прокурорът впоследствие.

Третото обстоятелство е дали има съществено нарушение на административно-производствените правила. Според съда **няма такива** съществени нарушения, които да са довели до ограничаване и на правата на жалбоподателя. Лицето е запознато със съдържанието на заповедта за задържане, запознал се е и с правата, които тя временно ограничава – правото на придвижване за срок от 24 часа, подписал се е под разясняване на всички обстоятелства, свързани с чл.72, ал.3 – 6 от ЗМВР, а видно от формуляра на заповедта за задържане е получил същата, а на допълнителен формуляр му е предоставена и *декларация за правата на задържано лице* и е освободен в 10:30 ч. на 22.10.2023г.

Няма данни според съда *не само да са ограничавани процесуалните права на жалбоподателя*, но и **няма** данни *да са опорочени процедурите по издаване на*

заповедта, от което следва, че няма съществени нарушения на производствените правила, каквито се сочат в жалбата.

Заповедта не е в противоречие с материално-правните разпоредби, защото чл.72, ал.1, т.1 и чл. 74, ал.1 от ЗМВР посочват, че при данни за извършено престъпление, полицейският орган **трябва** да задържи лицето за допълнително изясняване на обстоятелствата в рамките на определен срок от 24 часа, каквито **основания** в конкретния случай полицаите са **имали**, виждайки на пътя мотоциклет без каквито и да е регистрационни табели, управляван от жалбоподателя, както се е установило при проверката.

Принципно *целта на закона* изисква в конкретния случай лицето да бъде временно ограничено, за да може полицейският орган да изясни обстоятелствата по случая. При конкретното събитие не е представил жалбоподателят И. С. никакви документи за собственост, за регистрация на превозното средство, задължителни застраховки за него, технически прегледи и т.н., което е довело основателно до неговото задържане, а отделно от това, **не би следвало да се забравя, че по пътищата на страната няма как да се управляват превозни средства без регистрационни табели** и една превантивна мярка е изпълнена, като временно е ограничена възможността жалб. И. С. да управлява това моторно средство.

Оспорването с жалбата следва да се приема за **неоснователно** и да се отхвърли подадената жалба, а претенциите за разноски от страна на жалбоподателя – да бъдат отхвърлени, а насрещната страна (ответник по жалбата) няма претенции за разноски.

Воден от горното и на осн. чл.172 и чл.172а от АПК, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорване с жалба вх. № 226000-16725/26.10.2023г., насочена срещу индивидуален административен акт – **Заповед за задържане рег. № 226-зз-2397/21.10.2023г.**, издадена от И. К. Г.– служител във 02 РПУ – СДВР, с която на осн. чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е бил задържан за срок от 24 часа жалбоподателят И. С. С..

Решението може да се оспорва в 14-дневен срок по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд – София-град, който срок за жалбоподателя и за ответника по жалбата тече от днес.

Съдия при Софийски районен съд: _____